

Sygn. akt VII U 1031/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016 roku w Lublinie

sprawy A. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo od renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 8 kwietnia 2014 roku znak(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. F. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2014 do dnia 31 marca 2017 roku.

Sygn. akt VII U 1031/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił A. F. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 4 kwietnia 2014 roku nie uznała wnioskodawczyni za niezdolną do pracy (decyzja – k. 158, t. II akt rentowych ZUS, dalej a.r.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła A. F., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, nie zgadzając się z ustaleniem, iż obecny stan jej zdrowia uległ poprawie i pozwala na wykonywanie pracy zawodowej (k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując na argumenty zawarte w uzasadnieniu decyzji (k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

A. F., urodzona (...), z wykształcenia jest fryzjerem. W latach (...) wnioskodawczyni pracowała jako uczeń w zakładzie fryzjerskim, następnie w latach 1990 – 2003 wykonywała pracę sprzątaczką na stanowiskach: sprzątaczką i asystent techniczny (świadczenia pracy k. 4-5, t. II a.r.). Od dnia 9 lipca 2004 roku do dnia 31 marca 2014 roku wnioskodawczyni była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, przyznawanej w związku ze schorzeniami

pulmonologicznymi – przewlekłą astmą oskrzelową o średnio - ciężkim przebiegu, współistniejącą z przewlekłą obturacyjną chorobą płuc (vide akta rentowe oraz dokumentacja orzecznicza)

Obecnie w dniu 25 lutego 2014 roku A. F. złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 151, t. II a.r.).

Tak lekarz orzecznik ZUS jak i Komisja Lekarska ZUS uznały wnioskodawczynię za osobę zdolną do pracy (orzeczenia k. 153 i 157, t. II a.r.).

Decyzją z dnia 8 kwietnia 2014 roku ZUS w oparciu o powyższe orzeczenie odmówił wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2014 roku (k. 158, t. II a.r.).

Sąd ustalił w toku niniejszego postępowania, iż wnioskodawczyni jest nadal osobą częściowo niezdolną do pracy. Niezdolność ta istniała w dniu wstrzymania prawa do renty tj. 1 kwietnia 2014 roku i jest okresowa – do dnia 1 kwietnia 2017 roku (opinia biegłych z zakresu chorób płuc oraz chirurgii naczyń – k. 17 a.s.).

Wnioskodawczyni cierpi na astmę oskrzelową przewlekłą z objawami upośledzenia wydolności oddechowej, alergiczny nieżyt nosa oraz śladowe żylaki prawego podudzia bez cech niewydolności żylniej. Schorzenie pulmonologiczne - astma oskrzelowa ma u wnioskodawczyni ciężki przebieg, o czym świadczą częste zaostrzenia, wymagające również hospitalizacji, aktualny wynik badania klinicznego, w którym stwierdza się znacznego stopnia nasilenie objawów spastycznych oskrzeli, powodujących znacznego stopnia upośledzenia sprawności organizmu badanej, a także stałe, codzienne zalecenia farmakologiczne, jak dla astmy o ciężkim przebiegu. Stwierdzone powyżej objawy astmy w swoim stopniu zaawansowania powodują u wnioskodawczyni niezdolność do pracy w zawodzie fryzjerki oraz sprzątaczkę, co biorąc pod uwagę poziom wykształcenia, zdolność do przekwalifikowania się oraz mając na uwadze fakt, iż z dokumentacji lekarskiej i sposobu leczenia nie wynika, aby po dniu 31 marca 2014 roku nastąpiła jakaś znacząca poprawa w stanie zdrowia wnioskodawczyni oznacza, iż jest ona nadal częściowo, okresowo niezdolna do pracy. Schorzenia naczyniowe w obecnym stopniu zaawansowania pozostają bez znaczenia dla zdolności do pracy (opinia k. 17 i 43 a.s., opinia uzupełniająca k. 55 a.s.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w częściowo oparciu o powołane opinie biegłych lekarza specjalisty chorób płuc. Biegły podsumowując całokształt składający się na obecny stan zdrowia wnioskodawczyni, uznał, iż schorzenia jakie u niej występują, a rozpoznawane wcześniej przez lekarzy orzeczników ZUS, w obecnym stanie zaawansowania usprawiedliwiają u Z. M. orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy, biorąc pod uwagę charakter wykonywanego przez nią przez większość życia zawodu, zawód wyuczony, a także możliwości przekwalifikowania oraz wiek badanej. Biegły podkreślił, ustosunkowując się również do zastrzeżeń składanych przez pozwany organ rentowy, iż kwestią zasadniczą w kontekście ustalenia zdolności bądź niezdolności do pracy u badanej jest to, że występujące u niej schorzenia stanowią przeciwskazanie do pracy zgodnie z nabytymi kwalifikacjami zawodowymi (fryzjer) i doświadczeniem zawodowym (sprzątaczką). W obu przypadkach układ oddechowy wnioskodawczyni narażony jest na kontakt z substancjami drażniącymi. Okoliczności te powodują, iż musiała ona w 2004 roku zrezygnować z pracy i wówczas otrzymała prawo do renty. W ocenie biegłego, podtrzymanej dwukrotnie, w tym po analizie dokumentacji medycznej wnioskowanej przez ZUS, od czasu uzyskania prawa do renty ostatnio (do 2014 roku) stan zdrowia skarżącej nie poprawił się. Dlatego też, w ocenie biegłego skarżąca nadal, od dnia 1 kwietnia 2014 roku jest częściowo niezdolna do pracy, zgodnie z kwalifikacjami i wykształceniem.

Do opinii tej organ rentowy zgłaszał zastrzeżenia, wskazując iż obecna ocena stanu zdrowia skarżącej przeprowadzona w 2014 roku przed organem rentowym była bardzo wnikliwa i nie wskazywała ona na istnienie niezdolności do pracy. Do zastrzeżeń tych odniósł się biegły pulmonolog dwukrotnie, wskazując stanowczo, iż obecny stan układu oddechowego wnioskodawczyni, zastosowane wobec niej leczenie oraz liczne, udokumentowane zaostrzenia choroby uzasadniają uznanie wnioskodawczyni za częściowo niezdolną do pracy. Kolejne zastrzeżenia organu rentowego stanowiły jedynie dalszą polemikę ze stanowiskiem biegłego.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż opinia biegłego specjalisty z zakresu chorób płuc, wraz z jej uzupełnieniami zawierającym wyczerpujące odniesienie się do uwag pozwanego organu rentowego, jest jasna i logicznie argumentowana. Z tych względów opinie te należało uznać za wiarygodne. Zauważyć przy tym należy, że wnioskodawczyni ostatnio od końca marca 2014 roku była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W niniejszym zaś postępowaniu wykazano, że jej stan zdrowia nie uległ poprawie na tyle, że można obecnie mówić o pełnej zdolności do pracy u wnioskodawczyni. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż nie zachodziła potrzeba wywołania opinii kolejnego biegłego z zakresu pulmonologii.

Odwołanie A. F. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z uwagi na uprawnienie wnioskodawczyni do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 marca 2014 roku warunek posiadania okresu składkowego i nieskładkowego oraz daty powstania niezdolności do pracy nie był sporny w niniejszej sprawie.

Ustalony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, że wnioskodawczyni od dnia 1 kwietnia 2014 roku była osobą częściowo niezdolną do pracy, okresowo, do dnia 1 kwietnia 2017 roku

Z tych względów zaskarżoną decyzję należało zmienić przyznając A. F. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres tj. od 1 kwietnia 2014 roku do 31 marca 2017 roku.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.